

[Ole Henriksen]

Det forekommer helt ude af proportioner, at børn frit kan købe den slags våben samt uden større problemer skaffe sig den fornødne ammunition, samtidig med at man i loven har bestemt, at man skal være over 18 år for at købe et pusterør eller en slangebøsse.

Svar (7/12 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Rene gasvåben er – ligesom gaspatroner – omfattet af våbenlovgivningens kontrolordning. Det er således forbudt enhver – uanset alder – uden politiets tilladelse at erhverve, besidde, bære eller anvende de pågældende genstande.

Ved lov nr. 861 af 23. december 1987 om ændring af våbenloven blev der indsat en ny § 2 e i våbenloven, hvorefter det er forbudt enhver uden tilladelse fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, at *bære* eller *anvende rene signalvåben* og *kombinerede gas- og signalvåben*. Forbudet gælder dog ikke, såfremt den pågældende af politiet har fået tilladelse til indkøb af ammunition til våbenet efter loven om fyrværkeri og våbenet anvendes til de i tilladelsen anførte formål. Disse formål kan efter forarbejderne være nødsignalafrigivelse, hundetræning, sportsarrangementer og anvendelse i landbrug og fiskeri og lignende som skræmmemiddel over for skadevoldende vildt.

Efter fyrværkerilovgivningen er det forbudt uden tilladelse fra politiet at indføre, overdrage, erhverve eller anvende ammunition til de nævnte våben, og det er forbudt at sælge ammunitionen til personer under 18 år.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget (L 92, fremsat den 18. november 1987), at reglerne om signalvåben og kombinerede gas- og signalvåben blev foreslået på baggrund af den afsluttende beretning om ændringer i våbenlovgivningen fra våbenarbejdsgruppen (betænkning nr. 1082/1986 side 31–38). Arbejdsgruppen bestod af blandt andre en række våbensagkyndige fra politiet og politiets organisationer.

Arbejdsgruppen understregede nødvendigheden af, at der blev fastsat regler for våbnene, idet de ofte fremtræder som efterligninger af egentlige skydevåben, således at de er egnede til forskellige former for kriminalitet, hvori trusler indgår, ligesom våbnene på nært hold kan være overordentlig farlige og medføre

synsskader som følge af udslyngningen af gas/krudtpartikler.

Arbejdsgruppen overvejede i forbindelse med reglerens udformning, om våbnene skulle være omfattet af våbenlovens almindelige kontrolordning, således at erhvervelse og besiddelse også ville være omfattet af forbudet, men indstillede den nu gennemførte model, hvorefter det uden tilladelse er forbudt at *bære* eller *anvende* disse våben, idet det væsentligste var, at der blev grebet ind over for, at våbnene medbringes, bæres eller anvendes i andre tilfælde, end hvor der er en legitim interesse heri.

Det blev endvidere af arbejdsgruppen overvejet, om der skulle gælde et forbud mod, at personer under 18 år bærer og anvender de omhandlede våben, selv om de har en legitim interesse heri, men arbejdsgruppen fandt ikke et sådant forbud fornødent.

Justitsministeriet tiltrådte forslagene fra arbejdsgruppen, der som nævnt som medlemmer bl.a. havde våbentekniske eksperter fra politiet.

Justitsministeriet finder på denne baggrund ikke anledning til at søge reglerne ændret.

Spm. nr. S 267

Til *socialministeren* (30/11 88) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Hvilken begrundelse ligger der bag det faktum, at en person, der i en del år har modtaget hædersgave i form af en statsydelse, får frataget ca. 450 kr. pr. kvartal ved overgang som 67-årig til folkepension?«

Begrundelse

Det er temmelig uforståeligt for en person, der på grund af indsats og efterfølgende sygdom under/efter perioden 1940–45 har modtaget hædersgave fra staten, at denne hæder bliver mindre, fordi vedkommende fylder 67 år.

Ikke nok med, at personen mister invaliditetssydelse og erhvervsudygtighedstillæg på til sammen 3.714 kr. pr. måned, også hædersgaven reduceres med 450 kr. pr. kvartal. Da der jo er tale om en meget lille, stærkt faldende gruppe af personer, burde det være muligt, at disse mennesker kunne beholde hædersgaven; den betyder lidt flere penge, men også i høj grad, at hæderen ikke bliver beskåret.

Svar (7/12 88):